

Τιμῶνται Λεπτῶν 10

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Τιμῶνται Λεπτῶν 10

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'

Ἐν Ἀθῆναις, (ΚΥΡΙΑΚΗ) 5 Δεκεμβρίου 1893.

ΕΤΟΣ Β' — ΑΡΙΘ. 2

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἀθῆναις φρ. 8.—
Ταῖς ἐπαρχίαις » 8.50
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ φρ. χρ. 15.—
Ἐν Ρωσίᾳ ρούβλ. 6.—

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Α' ΤΑΔ, διήγημα Felice Venosta.
Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΡΟΙΣΟΣ, μυθιστορία Καρόλου Μερουδέλ.—

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΟΔΟΣ ΠΡΟΑΓΓΕΛΙΟΥ ΑΡΙΘ. 40

Αἱ συνδρομαὶ ἀποστέλλονται ἀπ' εὐθείας «Πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῶν ΕΚΛΕΚΤῶΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΩΝ, εἰς Ἀθῆνας», διὰ ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν, γραμματῶν, χαρτονομισμάτων, τοκομεριδίων, συναλλαγμάτων κ.τ. κτλ.

ΔΙΑ ΤΟΥΣ Κ.Κ. ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ

ΤΩΝ

ΕΚΛΕΚΤΩΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΩΝ

Ἐλθεν ἥδη τὸ Θ' ἔτος τῶν Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων.

Κατὰ τὸ δέκατον ἔτος ἡ δι' εἰσπρακτόρων εἰσπραξὶς καταργεῖται ἐν Ἀθῆναις, ταῖς Ἐπαρχίαις καὶ τῷ Ἐξωτερικῷ, πρὸς εὐκολίαν δὲ τῶν κ.κ. Συνδρομητῶν ἡμῶν, δεχόμεθα ΕΞΑΜΗΝΟΥΣ συνδρομὰς.

Ὅθεν, οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐξακολουθήσωσιν ὡς συνδρομηταὶ καὶ κατὰ τὸ δέκατον ἔτος, παρακαλοῦνται θερμῶς, ὅπως ἀποστείλωσιν τὴν ἐξάμηνον συνδρομὴν τῶν ἀπ' εὐθείας: «Πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῶν Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων ἐν Ἀθῆναις», διότι, ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει, θὰ εὐρεθῶμεν εἰς τὴν δυσάρεστον θέσιν νὰ διακόψωμεν, μετὰ λύπης μας, εἰς πάντας ἀνεξαιρέτως τὴν ἀποστολὴν τῶν Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων.

Ἡ Διεύθυνσις.

Α Ἰ Δ Α

Διήγημα FELICE VENOSTA

Α'

Ἐλθε σχεδὸν τὸ 2500 ἔτος ἀπὸ κτίσεως κόσμου, ἦτοι ὁ ΙΕ' αἰὼν πρὸ τῆς κοινῆς ἐποχῆς.

Ἡ Μέμφις, ἡ μητρόπολις τῆς Αἰγύπτου, εὕρισκετο εἰς ἀσυνήθη κίνησιν. Οἱ ἄνδρες, ἐγκαταλείψαντες εἰς τὰς συζύγους τὴν

φροντίδα τῶν ὑποθέσεων τῶν, κατεγίνοντο νήθοντες καὶ ἐνασχολούμενοι εἰς τὰ οἰκιακὰ ἔργα. Οὐχ ἦττον ἐφαίνοντο αἰσθανόμενοι τὸ ἱερὸν χρέος, ὅπερ ἐπιβάλλει ἡ πατρίς εἰς τὰ τέκνα τῆς, ὅσας εὐρίσκειται ἐν ἀνάγκῃ. Ὁ στρατὸς ἰδίως κατεγίνετο μετ' ἀπαραιμύλου ζήλου νὰ προετοιμάσῃ τὰ παρὰ τοῖς Αἰγυπτίοις ἐν χρήσει πολεμικὰ ὄργανα.

Αἱ ὁδοὶ ἔβριθον ἀποσκευῶν, πολεμικῶν ὀχημάτων, μηχανῶν, ἵππων, καμήλων καὶ ἄλλων.

Ταῦτα πάντα συνέβαινον, καθότι ὁ Φαραὼ ἡτοιμάζετο νὰ ἐκστρατεύσῃ κατὰ τοῦ βασιλέως τῆς Αἰθιοπίας Ἀμόν-Ἀσσάρ, ὅστις, καίτοι ἄλλοτε νικηθεὶς ὑπὸ τῶν Αἰγυπτίων, εἶχεν ἀθροίσῃ νέα στρατεύματα, ἵνα διεκδικήσῃ τὴν προσβληθεῖσαν φιλοτιμίαν του. Καὶ ἤδη ἀπειλητικῶς ὤδευε πρὸς τὰς χώρας τοῦ Ἱεροῦ Ποταμοῦ.

Ἡ ἀναχώρησις τοῦ Αἰγυπτιακοῦ στρατοῦ θὰ ἐγίνετο τὴν ἐπιούσαν, καθότι δὲν ἀνεκφυγόντων εἰσέτι οἱ ἀρχηγοί. Ἀλλ' ἐν ἡμέρᾳ ἀρχεῖται ἡ ἡμετέρα διήγησις, ὁ ἀρχιερεὺς Ράμφις συνεβουλεύθη τὸν θεὸν Ἰσιδα ἐπὶ τῆς παρὰ τοῦ βασιλέως ἐπικειμένης ἐκλογῆς τοῦ ἀρχηγοῦ.

Ἐνῷ δὲ ὁ θόρυβος οὗτος συνέβαινεν ἐν τῇ πόλει καὶ ἡ ὥρα τῆς μεταβάσεως εἰς τὸν ναὸν προσήγγιζεν, εἰς ἀπόκεντρον δωματίου τῶν ἀνακτόρων νεανίς τις ἐκάθητο μελαγχολικῇ παρὰ τὸν ἐξώστην.

Ἐκ μὲν τῆς ἡλιοκαοῦς χροῖας τοῦ προσώπου, τῆς κόμης καὶ τῶν ἐνδυμάτων τῆς, ἐφαίνετο ὅτι κατήγετο ἐξ αἰθιόπων, ἐκ δὲ τῶν κινήσεων τοῦ προσώπου καὶ τῆς συμπεριφορᾶς τῆς, ὅτι ἀνῆκεν εἰς ἀριστοκρατικὴν οἰκογένειαν.

Τῷ νῦν, ἡ νεανίς ἦτο ἡ Αἰδᾶ, ἡ θυγάτηρ τοῦ αἰθίοπος βασιλέως Ἀμόν-Ἀσσάρ, παραδοθεῖσα τῷ Φαραῷ μετὰ αἰματηρὰν

μάχην, ἐν ἧ ὁ αἰθιοπικὸς στρατὸς ἠττήθει κατὰ κράτος, ἐτράπη εἰς φυγὴν καὶ ὑπ' αὐτοῦ ὀδηγηθεῖσα εἰς Μέμφιν ὡς αἰχμάλωτος ἐδωρήθη τῇ ἀξιαγαστῇ αὐτοῦ θυγατρὶ Ἀμνέριδι. Ἦγνοετο ἐν τῇ αὐλῇ ἡ ἀληθὴς τῆς Αἰδᾶς καταγωγὴ, διότι ἡ αἰθιοπία ἐτήρησεν αὐτὴν ρυστικήν.

Ἡ Αἰδᾶ αὐτὴν βεβυθισμένην εἰς τὰς μελαγχολικὰς αὐτῆς σκέψεις. Ἡ ψυχὴ τῆς, τηκομένη ἤδη ἐκ τῆς λύπης, ὡς ἐκ τῆς ἀπομακρύνσεως ἐκ τῶν προσφιλῶν τῆς γενετῆρας γῆς ὄντων — λύπη, ἥτις προσβάλλει ἡμᾶς καὶ ἡν οὐδὲ λέξεις, οὐδὲ δάκρυα δύνανται νὰ ἰσχύσωσιν — εἶχε πρό τινος παραδοθῇ εἰς αἶσθημα, ὅπερ, καίτοι μὴ δυνάμενον νὰ καταστήσῃ αὐτὴν ἐντελῶς εὐτυχῇ, ἀπεκαθίστα ὅμως ἦττον σκληρὰν τὴν ὑφισταμένην αἰχμαλωσίαν τῆς.

Ἵπληρε φόβος μὴ τὸ νέον τοῦτο αἶσθημα, πλήρες θελήτρων διὰ τὰς νεανικὰς καρδίας, δι' αὐτὴν μετατραπῇ εἰς ἀνεξάντλητον πηγὴν ἄλλων δυστυχιῶν. Αἱ σκέψεις τῆς Αἰδᾶς καίτοι ἀδιάσπαστοι ἀπὸ παντὸς γοήτρου, δὲν ἠδύναντο ὅμως νὰ βασιθῶσιν εἰς ὅλας τοῦ μέλλοντος τὰς ἐλπίδας.

Τῇ στιγμῇ ἐκείνῃ ἐβυθίζετο εἰς ἄπειρον χάος, εἰς τὰ πυκνὰ τοῦ ὁποίου σκότῃ ἐπλανάτο ἡ περιαλγὴς αὐτῆς φαντασία.

Ἠγάπα καὶ ὑπέφερεν.

Ὁ Ραδαμές, νέος καὶ ἀνδρείος πολεμιστής, προσφιλὴς δὲ τῷ Φαραῷ, εἶχε πληγώσει τὴν καρδίαν τῆς νέας αἰθιοπίδος, ἥτις, μαχομένη ν' ἀπομακρύνῃ ἀφ' ἐαυτῆς τὸν ἔρωτα ξένου καὶ ἐχθροῦ τῆς πατρίδος τῆς, διῆλθε νύκτας ὅλας ἐν ἀγρυπνίᾳ. Ἐλκυομένη ὑπὸ τῆς ἀφάτου τοῦ ἔρωτος δυνάμεως, ἥν οὐδεμίαν φυσιογνωσίαν ἠδυνήθη μὲχρι τοῦ νῦν ἡ δυνήθησεται νὰ ἐξηγήσῃ, ἡ ναγκάσθη νὰ ὑποκύψῃ εἰς τὸ κράτος του.

Τὸ βλέμμα τῆς Αἰδᾶς, προσηλωμένον ἀπλήστως, ἐζήτει τὸν Ραδαμῆς εἰς τοὺς δια-